Ч. 141 Неділя 27 червня (9 липня) 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львов в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і з ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік зр.		2·40
на пів року	„	1·20
на чверть року	„	—·60
місячно . .	„	—·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр.		5·40
на пів року	„	2·70
на чверть року	„	1·35
місячно . .	„	—·45

Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Демонстранциї у Відни. — Цісар Вільгельм на францускім военнім корабли. — Замах на Миляна).

Робітнича партия урядила — як ми вчера коротко доносили — у Відни величезну демонстрацию против новоухваленої реформи громадских виборів. Мимо страшного дощу зібрало ся на Рінґштрасе до 10.000 робітників. Довший час відбувало ся все в порядку. Доперва коли в ріжних місцях відозвали ся оклики „Тьфу Люеґер! Проч з рабівником виборчого права!" і коли ті оклики звернено прямо против полициї, полиция виступила против демонстрантів і зачала їх арештувати. Доконано 45 арештовань. Коли провідник социялістів др. Адлер просив комісаря полициї, аби кінні поліцаї не їздили кіньми в товпу, комісар казав ему уступити ся. Адлер сего не зробив, і за се его арештовано, окрім того мали арештувати двох других провідників, Раймана і Бретшнайдера. Всїх трех відставлять до краевого суду. На торжество отвореня охоронки побудованої на памятку цісарского ювілею, Люеґер мусів їхати під охороною полицийної ескорти.

Цїсар Вільгельм, що відбувае тепер подорож вдовж норвеґских берегів, загостив в Берґен на поклад перебуваючого там француского военного корабля „Іфіґенія", а відтак дав на своїм корабли „Гогенцоллерн" обід, на котрий запросив офіцирів „Іфіґениї" і 60 француских моряків. По тій гостині вислав цісар до президента француской републики таку телеґраму: „Я мав приемність бачити на покладі „Іфіґениї" молодих француских моряків, котрих войскова, симпатична постава, достойна їх благородної вітчини, зробила на мене глубоке вражіне. Яко моряк і товариш тїшу ся сердечно з знаменитого принятя, яке уготовили менї командант, офіцири і ціла залога. Я дуже рад, пане президенте, з того щасливого случаю, який позволив менї відвідати „Іфіґенію" і стрітити ся з Вашими милими земляками". На то відповів Любе такою телеґрамою: „Дуже мене тронула телеґрама від вашого цісарского величества з нагоди відвідин на покладі „Іфіґениї". Почуваю ся до обовязку подякувати вашому цїсарскому величеству за честь зроблену нашим морякам і за слова, в котрих ваше цїсарске величество зазначує вражінє своєї гостини".

Після телеґрафічних вістий здаеть ся, що замах на Миляна був вислідом заговору і найвиднїйші радикали скомпромітовані. Милян, що все трудив ся над знищенем радикалів і задля того довів навіть до зміни конституциї, скористає певно з того замаху, аби нанести новий удар ворогам династиї Обреновичів. — Після оповіданя сьвідків цілої пригоди, в хвили, коли віз переїздив улицею сьв. Михайла, виновник замаху дав візникови знак, аби задержав коні. Візник гадаючи, що розходить ся о вручене Милянови якої просьби, зробив то. Тоді виновник замаху добув з бічної кишені револьвер і стоячи вже коло повоза вистрілив три рази. Дві кулї зранили ад'ютанта Лукича, котрий заслонив собою Миляна. Тимчасом добув Милян шаблю, але третя куля поцїлила его в плечі, внаслідок чого випав скоро з повоза, однако зараз зірвав ся і схоронив ся в найблизшім склепі. Тоді виновник замаху стрілив до себе і зранив ся в шию, але коли побачив, що збігає ся чим раз більше народу, аби его зловити, почав утїкати. Незабаром зловлено его в ріці — як ми вчера описували. Злочинець есть родом з Босни і називае ся Джура Кнезевич. При першім переслуханю виявив, що замах був вислідком заговору, до котрого мали належати радикали, між иншими полковник Николич, бувший мінїстер Тавшанович, редактор радикальної ґазети „Ogjek" і сьвященик Милан Джюрич. Джюрич був вже раз засуджений на смерть в 1883 р., але тоді помилував его король Милян. Також провідник радикалів Пасич, мае бути замішаний в ту справу. В Білградї арештовано крім згаданих, ще кількадесять осіб. Рани Лукича досить поважні.

Новинки.

Львів дня 8-го липня 1899

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радників скарбових: Ад. Богуцкого, дра Юст. Блоньского, Стан. Бильвина, Стан. Прокоповича, дра Мих. Йоркаша-Коха, Володисл. Бяликевича, Тад. Клюсика і дра Руд. Рожицкого старшими радниками скарбовими.

19)

О СПАДЩИНУ.

(Повість з анґлійского).

(Дальше).

Керрінґтон лишив еї і пішов в соснину, де стояв візок на двох колесах, о котрім він їй згадував, і кінь привязаний до дерева.

До тої соснини можна було іти двома стежками, одною долїшною, другою горішною, з котрих горішна була зовсім закрита гущавником. Тою горішною пішла Лїдия Ґрегим, не зважаючи на то, що може подерти дорогу сукню на собі; она була цікава видіти, куди вибирае ся ґрафиня Еверстронґ. На тій стежці станула она і чекала, що молода жінка буде робити; Гонория не виділа еї, хоч була лиш кілька кроків від неї. Ій стало дивно, коли побачила візок, а ще більше, коли ґрафиня Еверстронґ закрила собі лице руками і стояла через хвильку мов би остовпіла з розпуки.

— Що то значить ся? — подумала собі панна Ґрегим. — Чей же не буде втїкати з тим Керрінґтоном. Може бути невірною мужеви, але чейже не буде така дурна, щоби втїкала від такого богатства з тим якимсь заграничним авантурником.

Чекала. Аж дух в собі заперла і присїла в гущавнику та заглядала в соснину. За кілька хвиль з'явив ся Керрінґтон, аж задихав ся, так борзо ішов.

— А наказали Ви, щоби повіз їхав?

— Наказав, все зроблене, що потреба.

Більше не говорили нічого. Віктор Керрінґтон поміг ґрафини сїсти на візок, і поїхали, зразу поволи а відтак пігнали дуже борзо.

— Они обое таки направду втекли! — сказала сама до себе панна Ґрегим, безконечно здивована. — Тото погане сотворінє втекло з тим якимсь пройдисьвітом. Ну, тепер чей ґрафе Освальде, будеж жалувати того, що оженив ся з якою авантурницею низького роду, про котру ніхто не знав нічого, доки аж не стала ґрафинею Еверстронґ.

Вельми урадована таким заспокоєнем своєї жажди мести, вернула Лїдия Ґрегим назад на мураву коло чародійної печери. Тимчасом повиходили панове зпід маркізи, а на небо викотив ся повний круглий місяць, як би велика жовта куля стопленого золота. Розпочали ся приготовленя до їзди домів і члени прогульки розмавляли живо о тім.

Тої їзди при сьвітлї місяця виглядали всї яко найважнїйшої приятности з цїлої прогульки; она давала тілько знаменитої нагоди до флїрту [1]). Настало було велике одушевлене. Шампаньске і бурґундске, реньске і мозельске вино завернуло панам голови і настроїло їх весело та додало охоти; шептанє компліментів та стисканє дрібоньких, делікатних ручок доказували найліпше симпатию ґалянтних товаришів красавиць.

Лїдия Ґрегим мала надію, що тепер буде могла знову завести розмову з молодим льордом Гавденом, ба навіть думала вже о тім, що може їй удасть ся довести аж до того, що він їй по дорозї осьвідчить ся. Тогди би вже не легко було ему викрутити ся, бо брат еї, капітан Ґрегим, був би певно станув в оборонї своєї сестри, а з таким забіякою, як він, то не були би жарти. Він вже давно бажав того, щоби его сестра віддала ся вже раз за якогось богача, бо він гриз ся еї довгами і клопотами.

Але панну Ґрегим ждало розчароване. Льорд Семмер Гавден належав до того маленького числа панів, котрих холодженний шампан та мозельске вино зовсім не роз'охотили. Він зробив ся потяжким і без житя, поблїд і став сонячим, словом подобав на того школяря, що дірве ся ласощів та переїсть ся. Красну Лїдию аж встид взяв, коли зачула, як він сказав до візника, щоби той віз его в критім повозї, бо він буде по дорозї спати.

Реджінальд Еверстронґ заняв в повозї Гонориї місце молодого льорда. Повіз той, мимо того, що Лїдия просила Керрінґтона, був першим в ряді екіпажів, що пустились вертати домів. Реджінальд був також, як здавалось, ніби змучений, і так само мовчаливий, як льорд Гавден, але хоч і добре був собі підпив, то не длятого мовчав і сидів понуро. Він знав, що заходи Керрінґтона з кождим днем доходять щораз близше до кінця та що може за кілька годин настане рішене. Він не знав, якого рода суть зрадливі заходи Керрінґтона,

---

[1]) Флїрт — слово анґлійске, яке від кількох літ увійшло дуже в моду у всїх европейских язиках — значить: „залицянка". To flirt — значить „шелестїти (н. пр. вахлярем), крутити ся коло когось, залицяти ся до когось.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** іменувала між иншими учителями народних шкіл: Володися. Дуника в Підлиницях, Казим. Новотарского в Струтині, Мар. Созаньску в Яворі, Йос. Яворского в Ільковичах, Стеф. Кренциньску в Нущи, Ник. Сташкевича управителем 5-кл. школи мужескої в Галичи, Мар. Залеску молод. учит. 2-кл. шк. в Зарудю, Андр. Біштиґу управит. 2-кл. школи в Чулові, Вас. Вонсовича управителем 2 кл. шк. в Улашківцях, Алекс. Кишакевича управит. 2-кл. шк. в Дахнові, Йос. Кульматицкого управит. 2-кл. шк. в Улазові, Ам. Клефельд молод. учит. 2-кл. шк. в Постолівці, Ів. Ратушняка старшим учит. 2-кл. шк. в Іванкові, Володим. Лоевского молод. учит. 3-кл. шк. в Устю еписк. Едм. Унольта упр. 2-кл. школи в Вільхівци, Кипр. Зьолковского упр. 2-кл. шк. в Свидові, Ром. Соколовску молод. учит. 2-кл. шк. в Пархачи, Мар. Сіверску учит. 1-кл. шк. в Лучичах, Юл. Бодаківну в Спасові, Мар. Станкевичівну в Хороброві, Ел. Майвальдову в Цьвітовій, Стеф. Тромпетера в Юриямполи, Ів. Урбана в Братковичах, Ів. Липского в Будинині, Мар. Іваницку в Гоголеві, Вас. Сеницю в Ладанцях, Григ. Онишка в Прусинові і Мар. Угринівну в Краминій.

— **Інтронізация Митрополита Юліяна Куїловского** відложена. Мав відбутись она доперва з кінцем сего місяця. Інтронізация не може наступити перед виданєм папскої буллї о іменованю митрополитом і без попередного зложеня присяги митрополита в руки Цісаря. Папска булля появить ся сими днями, а з Риму прокуратор о. В. Левицкий привезе для новоіменованого митрополита „паллїюм". По оголошеню буллї і по одержаню „паллїюм" митрополит поїде до Відня і зложить присягу. З причини, що Цїсар перебуває в Ішли, то при складаню присяги митрополита у Відни заступить Цїсаря котрийсь з архикнязїв; однак можливе, що митрополит поїде до Ішлю. Враз з митрополитом виїде до зложеня присяги також еп. Шептицкий. По повороті з Відня митрополит зараз заінтронізуєсь, в тиждень потім відбудесь консекрация еп. Шептицкого у Львові, а в тиждень або дві недїлї потім відбуде ся в Станиславові інтронізация еп. Шептицкого.

— **В ц. к. академичній (рускій) ґімназиї у Львові** будуть відбувати ся іспити вступні до I. кляси в суботу 15-го липня; початок о годині $9^1/_2$ перед полуднем. Зголошувати учеників до того іспиту мають родичі або опікуни дня попередного, с. є. в пятницю до 1 години в полудне, або межи годиною 4 а 5 пополудни в канцеляриї дирекциї. До впису треба предложити: метрику, сьвідоцтво покінченої IV. кляси народної школи і посьвідченє щіпленя віспи.

— **П-на Саломея Крушельницка** прибула до Львова, відвідати родину. Про єї пращальний виступ в Варшаві з дня 1-го липня с. р. пише Kurjer Warsz.: Вчерашнє 43 з ряду (в сегорічнім сезоні) представленє „Ґрафинї" Монюшка, було неперерваним рядом оваций для представительки титулової партиї п. Саломеї Крушельницкої, яку перед виїздом на довшу відпустку за границю горячо пращала численно зібрана публика. Появу прімадонни на сценї в I. акті привитано довготревалою бурею оплесків. Після арий в II. акті (в уборі Дияни) серед оплесків внесено на сцену два коші живих цьвітів, а з льожів, крісол і з горішних поверхів посипав ся на зворушену співачку справжний дощ цьвітів та китиць. Після III. акту цьвітні овациї повторили ся знов; межи другим подано п-нї Крушельницкій величавий кіш цьвітів від дирекциї правительствених театрів.

— **З Городка** пишуть: В ночи дня 21 с. м. ударив грім в будинок одного господаря в Угерцях Незабитовских, від чого згоріло чотири загород селяньских. В тім самім часї ударив грім у вербу над ставом в Черлянах і спалив єї до половини; а в Яртищеві ударив в тополю і здер з неї корину. Ся ніч була взагалї замітна сильними громами і блискавицями.

Господарство, промисл, торговля, ґіґієна і вихованє.

Ради господарскі.

Прочитайте собі то, що слїдує в низу і беріть ся до годівлї дробу на продаж.

— Г о д і в л я д р о б у н а п р о д а ж може в нинїшних часах стати ся важним жерелом доходу для господаря, длятого, що множество зелїзниць улекшує дуже перевіз дробу до великих міст, де він єсть дуже пошукуваним і добре платним артикулом поживи. Длятого то у нас, як з одної сторони жидівскі торговельники взяли ся дуже до торговлї дробом, і що дня цїлими койцями довозять до міст курий, качок, гусий і т. д., так з другої сторони властителї більших посїлостий беруть ся знов до годівлї курий на великі розміри. Для малих господарів виходить з того подвійна і досить небезпечна конкуренция, котра при їх байдужности може легко позбавити важного жерела доходу. На конкуренцию найлїпша рада таки знов конкуренция, і поменші господарі повинні би як-раз і собі брати ся до тої годівлї. А то не така річ трудна і не дорога, лиш вимагає трохи доброї волї і охоти та розуму і запопадливої роботи. Кождий господар, хоч би він мав лиш пів морґа ґрунту, може годувати н. пр. кури, скоро би лиш умів і хотїв. Але на то потреба насамперед, щоби він собі зладив добрий і порядний курник. сухий і на зиму теплий, а перед курником обгородив маленьке подвірє, де би кури могли собі ходити а не перелїтали до города, его власного і до сусїдского, щоби не було з того сварки і процесів. Таку огорожу не трудно зробити, бо треба лиш вздовж плота горою попривязувати шнурки, щоби кури не могли на пліт сїдати. Загороджене подвірє перед курником треба висипати грубым піском, щоби кури мали в чім порпати ся і уставити посудину з водою. Наконець треба уміти придбати собі досить всїлякого корму для курий. Розуміє ся, що не обійде ся і без зерна, котрого остаточно може би й треба купити, але крім того знайде ся ще й богато иншого корму, котрий можна легко роздобути. Але годівля дробу, як і кожда галузь господарства, вимагає науки, бо нинї господар без науки, то не господар, але темний зарібник.

— О б щ і п у в а н є в е р ш к і в р о с т и н єсть в городництві і садівництві важною роботою. Общіпує ся нігтями мягонечкі кінчики галузок на деревинї або на таких ростинах як н. пр. огірки, мельони, гарбузи, горох і т. п. Коли відщіпнемо вершок на якійсь галузцї, то відвернемо сок від вершка, а рівночасно пустимо его в бічні пупінки. Галузка перестає тогди гнати в гору, а за то бічні галузки в долинї розрастають ся тим красше, а пупінки під самим вершком пускають пагони. Можна так само пообщіпати вершки на всїх бічних галузках і тим способом ослабити ріст цїлої галузи. Общіпуванєм вершків збільшає ся плодовитість ростини. Коли общіпуємо вершки галузок на садовинї, то робимо се на то, щоби на слїдуючий рік було більше зародків овочевих та щоби овочі були більші і красші. На огірках і мельонах общіпуємо кінчики найсильнїйших пагонів, котрі звичайно пускають лиш пустий (мужеский) цьвіт; через то надаємо більшої сили бічним пагінцям, котрі знов пускають більше родячого (женьского) цьвіту.

але то знав, що для ґрафа Освальда вийде з них нещастє і встид а для Гонориї згуба і ганьба. Непевність що до способу того лютого наміру наповняла его страхом. Він дожидав кінця змагань свого приятеля з чувствами, які не належать до найприятнїйших.

Коли вже всї були готові вертати, спостережено, що „любої ґрафинї Еверстронґ" десь нема. Розіслали слуг на всї боки шукати за нею; та на дармо. Та бо показало ся, що і ґраф Освальд десь подїв ся; але Плюммер сказав був пану Еверстронґови, що его стрий перед кількома годинами віддалив ся, а що декотрі панове видїли, як ґраф дїставши якусь вість встав від стола і пішов, то ся обставина не викликала якогось особлившого здивованя.

Але бо побачено, що й Віктора Керрінґтона десь нема; Лїдия перша звернула на то увагу.

Чекали цїлу годину, підчас коли служба шукала всюди за ґрафинею Еверстронґ, а многі гості стали висказувати здогад, що їй мусїла приключити ся якась пригода — може зайшла далеко в ліс і єї взяв ся блуд, а може упала у воду станувши на береэї глубокого ставу недалеко печери — або може єї напали якісь розбійники.

Наконець показало ся, що Керрінґтон приходив по візок на двох колесах, а хлопець, котрий пильнував того візка, розповів другим слугам, що пан Керрінґтон казав, що єму треба того візка, бо ґрафиня Еверстронґ змучена і хоче тихцем вертати домів.

Тоту відомість передав Реджінальдови один із слуг; а що тим справа щезненя ґрафинї Еверстронґ була вже залагоджена, то вози при сьвітлї місяця рушили в дорогу.

— То дїйстно недобре, що люба ґрафиня Еверстронґ наробила нам без потреби такого страху — відозвала ся Лїдия Ґрегим, а дама побіч неї в повозї притакнула їй.

— Я ще нїколи не була так перепудила ся — сказала она. — Я була переконана, що то стало ся щось страшного.

— Дивна річ, що ґрафиня Еверстронґ воліла вертати домів візком — відозвала ся на то Лїдия злобно. — Менї би не хотїло ся їхати таким візком.

Тота друга дама шепнула їй щось о низькім походженю ґрафинї і о тім, що она не знає ся на товариских звичаях.

— Не дивуйте ся, моя панї — говорила она з тиха. — Менї то й з дива не сходить, що она на своїм новім становищи так дуже розжила ся. А прецї допустила ся такої поганої похибки проти приличности. Хто тут був, то певно не забуде єї їзди на візку з тим премудрим молодим доктором. Я гадаю, що ґраф Освальд не похвалить того єї поведеня.

— Та й я так гадаю — сказала Лїдия і собі таким самим придушеним голосом. — Бідний той ґраф Освальд! От чого він повинен був сподївати ся, коли женив ся з такою.

Реджінальд Еверстронґ заложивши руки розпер ся був у возї, підчас коли дами шептаючи ось так балакали.

ГЛАВА ДЕВЯТА.

В баштї.

Ледви що Віктор Керрінґтон виїхав з лїса, як вже став з цїлої сили підганяти коня. Легкий візок ішов взакоти та тряс і підкидав страшенно.

— Ви не боїте ся? — спитав Віктор.

— Я бою ся лиш страти часу — відповіла Гонория спокійно. Она тимчасом відзискала була знову значну часть твердости свого характеру і готова була з поверховним спокоєм стрічати своє насланє. — Скажіть менї, пане Керрінґтон, як Ви гадаєте, чи мій чоловік у великій небезпечности?

— Не можу Вам нїчого певно сказати. Ви знаєте, які то люди на селї дурні. Той хлопець, що дав менї знати, сказав лиш, що пан упав з коня, що зранений тяжко в голову і лежить без памяти. З его оповіданя можу лиш тілько здогадувати ся, що скалїченє мусить бути значне.

— А чомуж ґрафа Освальда занесли до сеї розваленої баштї?

— Бо пригода стала ся недалеко розвалин а Вашого мужа знайшли люди, що доглядають сих розвалин. Куди инде годї було его занести, бо на три милї звідси нема нїякої хати.

Більше не говорили вже нїчого. Візок котив ся борзо по дорозї. Сьвітло місяця облило цїлу околицю, а цїла рівнина виглядала як би одна темна площа води, на котрій нараз настала глуха тишина. Нїгде не було видко анї дерева анї якогось корчика; лиш далеко на овиді видко було в сьвітлї місяця полупаний горб, на котрого вершку виднїла ся масивна вежа, що піднимала ся високо в гору до ясного неба.

То була розвалена башта, давна кріпость, про котрої початок мало що хто знав. Віктор Керрінґтон повозив візком по вузкій доріжцї, що вела в гору боком скалистого горба. Тут мусїв він вже їхати поволи а ґрафиня Еверстронґ мала час придивити ся сій понурій розвалинї, котрої мури виглядали що раз темнїй-

Тим способом збільшаємо плодовитість огірків. Коли общіпувати цьвіг на бульбі, то бульба буде дороднїйша. Горох зародить більше, коли пообщіпаємо в нїм вершки при тих родах, що ростуть низько, тогди, коли він вироте на 15 центиметрів високо, а при більших родах тогди, коли він на 30 центиметрів високий. В наслідок того виростуть під вершком два або три нові пагинцї; на тих общіпуємо знов вершки і робимо так ще два або три рази, доки аж горох не зачне цвисти. Чим більше розродить ся бічних пагінців, тим більше буде й стручків, розуміє ся тогди, коли й земля при тім буде ситна, урожайна. При цьвітах вазонкових общіпуємо вершки тогди, коли хочемо, щоби корчики були густїйші і рісніиші. *(Нар. Часоп.)*

— Як пізнавати, кілько літ корові. Найпевнїйше можна пізнавати по рогах, а іменно по обручках (карбах на рогах), зовсім так, як пізнає ся вік дерев по слоях. Корови аж до третого року не мають на рогах ніяких заглублень і карбів. Але вже в четвертім роцї робить ся зверха на ровї заглублене доокола, котре можна і видіти і чути під пальцями. З кождим роком опісля аж до найстаршого віку робить ся по одній такій обручцї. Корова, котра має чотври такі обручки, має сім літ. Тоті заглубленя дадуть ся пізнати під пальцями, хоч би їх і не було видко. Торговельники старають ся затерти вік корови в той спосіб, що обшкребтують роги склом а відтак вигладжують деревом; але коли по таких рогах повести рукою, то не лиш чути заглубленя по них, але також можна пізнати і штучну політуру.

— Чим годувати молоді індичата? Буває часто, що молоді індичата в дві або три неділї, від часу коли вилізли, зачинають хорувати на ноги. Причиною того єсть зле годоване. Молодим індичатам дають дуже часто сіканої зеленини з квасним молоком, а той квас як-раз шкодить індичатам. Без додатку збіжевого зерна не можуть они також здорово годувати ся. Отже треба квасне молоко відогріти, відцїдити дзер (сирватку), сир ще раз переполокати в студеній водї і аж тогди робити заминку зі сьвіжо посіканою зелениною. До тої заминки треба ще конче додати ячміннної каші або грубої вівсяної муки. Каші (не круп) або муки треба давати до зеленини тілько, кілько сира.

Всячина господарска.

— Кертиця єсть пожиточним зьвірятком, бо нищить богато шкідників в земли і для того не треба єї губити. Але з другої сторони і она єсть що найменше недогідна, бо риє і нариває купки землї. Длятого де она робить невигоду треба єї вигнати. До того найліпша асафатина. Треба лиш дрібку вати умочити в асафатинї (асафатина — Asa foetida, рід живицї з ростини що росте в Перзиї) і повкладати скрізь в ямки під наритими купками. Кертиця дуже не любить запаху асафатини і втїкає. Так само має ділати і базник, треба лиш сьвіжі досить довгі галузки базнику повтикати в землю, а кертицї винесуть ся. Се бувби ще ліпший спосіб, бо нїчого не коштує, а асафатину треба купувати.

— Щоби кніт від лямпи не коптїв, треба намочити єго перед ужитєм на 24 годин в добрім міцнім оцтї, а відтак висушити і вложити в лямпу.

— Щоби прогнати блохи треба сьвіжого полину накласти до постелї і під постіль або скропити землю розпущеним у водї сьвіжим сальміяком (чверть дека в 1 лїтрі води). Але найважнїйша річ щоби в хатї держати чистоту і порядок та щоби добре вимітувати під постелями, бо блох не держать ся і не плоднить ся в постелях але в поросї і брудї під постелями, в шпарах між дошками в підлозї.

Переписка господарска.

І. Дук. Снятин: Як посилати рака за границю? Раки мусять дійти аж до місця призначеня живі. Посилає ся в кошах і раки вкладає ся в кропиву, конюшину і листє з петрушки та скроплює ся сьвіжою водою а зверха кіш обвязує ся шматою. Висилати треба як найскорше, а коли би треба їх довше задержати, то держить ся в пивницях і скроплює ся листє кропиви молоком або ще ліпше (при дальших транспортах) живить ся їх даючи їм вечером на кіш яйце розбите з пивом, покроплюючи тим листє або посипує ся пшеничним ґрисом та булкою розмоченою у водї. Перед кождим живленєм треба листє кропиви сполокати, або дати сьвіжої. Треба на то уважати, щоби пожива не скисла, бо в противнім случаю раки вигинуть.

І. К. з Оглядова: Чи пора направляти тік? — Як для кого. Щоби тік не розпадав ся, цїла штука в тім, щоби ужити доброї масної глини а відтак добре убити. Насамперед накладає ся верству на 15 центиметрів грубо і убиває ся довбнею так, щоби глина під довбнею вже не подавала ся. Відтак накладає ся другу верству так само грубу і знов убиває ся. Опісля приплескує ся ще широкою дошкою, але треба добре бити, щоби зарівнали ся місця де тік попукає. Так треба приплескувати тік що дня, доки не висхне і не стане зовсім рівний і гладкий.

Лїтература господарска.

— Die Geflügelzucht, von Hupezz, herausgegeben von G. Kuhse, 2 Aufl. Цїна в оправі 5 марок (3 зр.) Книжка дуже добра для науки веденя поплатної годівлї дробу. 63 ілюстраций.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

Цїна збіжа: Відень 6 липня: Пшениця 9.30—10.55; жито 7.45—7.95; ячмінь 6.70—9.00; овес 5.70—6.80. — Тернопіль 2-го липня: пшениця 9.30—9.40; жито 7.20—7.30; ячмінь 5.30—5.50; овес 5.30—5.40; кукуруза (стара) 0.00—0.00; гречка 6.40—6.50. — Чернівцї 3го липня: Пшениця 9.30—9.50; жито 7.00—7.20; ячмінь (броварний) 5.50—6.00; овес 5.75—5.80; ріпак 00.00—00.00; кукуруза 4.80—4.90.

Цїна продуктів на торзї у Відни. Від дня 1-го до 4-го липня привезено на торг 540.000 штук яєць і около 4.000 кільо масла. Продавано: Найліпший 41 до 42 штук, ліхших 43—44 штук за 1 зр. Масло найліпше столове по 1 зр. 20 кр. до 1 зр. 30., масло з села по 1 зр. 10 кр. — 1 зр. 20 кр. звичайне масло торгове по 90 кр. до 1.10 зр.; сьвіжий сир по 24—28 кр. за кільо. — Нові бараболї червоні угорскі плачено дня 4 с. м. по 4.— до 4·50 зр., австрийскі жовті по 6·50—7.— зр. за метрич. сотнар. — Сїно гірске і лїсове плачено по 2.70 до 3.40 зр.; сьвіже по 2.10 до 3.— зр.; сїно з лук по 2.70 до 3.30 зр., сьвіже 1.60—2.50 зр. за метр. сотнар.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 8 липня. Wiener Ztg. доносить, що Цїсар дозволив признавати під деякими условями ювилейний медаль для державних слуг також робітникам запятим при державних заведенях гірничих і лїсних.

Париж 8 липня. Войсковим ґубернатором Парижа іменований на місце ґен. Цурлїндена ґен. Брюжера.

Вашинґтон 8 липня. Видано приказ, аби на Филипини вислати ще десять полків войска.

ші і страшнїйші, чим близше они до них доїзджали.

— Що за страшне місце! — шепнула она. — І тут лежить мій муж — чи вже не було для него ліпшого місця в хвили єго нещастя, як отся розвалина!

Гонория аж задрожала, коли оглянула ся і побачила, що візок іде через вузонький зводжений міст деревляний над страшенною скалистою пропастию. Она глянула в гору на башту. В тій хвили злетїв з башти ворон і закракав а їй стало ще лячнїйше.

— Чому тут не видко сьвітла де в якімсь вікнї? — спитала она; — чейже ґраф Освальд не лежить тут потемки?

— Я не знаю. Комната, до котрої єго занесли, єсть мабуть з другого боку башти — відповів Керрінґтон. — Але тепер мусите злїзти, ґрафине. Не можемо вже візком їхати дальше і я мушу відвезти єго на другий бік мосту.

Они дійшли були до входу башти, до каблуковатої брами, понад котрою ріс блющ і звисав як би яка заслона. Гонория злїзла і перейшла через браму.

— Заждіть тут на мене, доки не верну ся — сказав Віктор. — Без моєї помочи не зробите і кроку.

Гонория зробила так, як він казав. Хоч і як хотїла би була дістати ся до ґрафа Освальда, мусїла чекати, бо виділа, що без проводира не зробить і кроку — так там в серединї було темно.

Керрінґтон вернув за кілька мінут назад. Коли приступив до неї, роздав ся якийсь грімкий лоскіт, як би щось тяжкого упало, а при тім і забренїли тяжкі ланцухи. Ґрафиня Еверстронґ занадто була зажурена, як щоби питала о причину лоскоту.

— Ходіть — сказав Віктор; — дайте руку і позвольте, щоби я Вас повів.

Она подала докторови руку. Він повів єї стрімкими сходами з грубого каміня, на котрім наріс був мох, від чого они були ховскі. Були то круті сходи зроблені в нарожній вежи розвалин. Коли она подивила ся в гору, побачила крізь діру в даху сьвітло місяця. Впрочім не було нїякого сьвітла.

— Де мій муж? — спитала она. — Не виджу нїгде сьвітла, не чую нїякого голосу; тут так як би в якій могилї.

Віктор Керрінґтон не відповідав на єї питаня. Він все ще держав єї за руку, а она лиш з трудом ішла за ним по крутих сходах. Наконець побачила ся на горі. Перед нею показали ся вузкі дверцї, а коли поступила ся дальше за Керрінґтоном, вийшла на дах башти.

Доокола неї сторчали розвалини, місцями повиломлювані мури; під нею виднів ся полупаний вершок гори, котрої зубіче сходило аж до широкої багнистої рівнини; понад нею підоймало ся ясне від сьвітла місяця небо, але людского мешканя нїгде не було видко, людского голосу нїгде не було чути.

— Де мій муж, пане Керрінґтон? — крикнула она в сїй хвили, коли єї взяв великий страх. — В сих розвалинах нема нїкого. Я виділа крізь діри в мурах, коли ішла на гору, лиш пусті комнати. Де мій муж?

— На замку Рейнгем, ґрафине, о скілько можу знати — відповів доктор з непохитною рівнодушностию. Він сїв собі на мур і спершись одною рукою на камінє дивив ся спокійно на дрімаючу в сьвітлї місяця пусту околицю.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

В ТРУСКАВЦИ

1 ї 3 сезонї о 30% дешевше.

Лїчить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жадане Заряд.

Лікарі ординуючі: Радник цїсарский др. ПЛЬЕХ, др. ПЕЛЬЧАР, др. КРИЖАНОВСКИЙ. 11

ГАЛИЦКИЙ

КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік.

13

РІПУ ПАШНУ

стернянку (Stoppelrübensamen) насїнє сьвіже і певне лїтра 1 злр., поручає

Й. БУЛЬСЕВИЧ

Склад насїна в Бохни.

Інсерати

(„оповіщеня приватнї“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Для Львова і Галичини

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.

Аґенция дневників і оголошень

принимає також

пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Стация зелїзницї **Мушина-Криниця**	
з Кракова	*8 год.*
зі Львова	*12 „*
з Пешту	*12 „*

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци: почта *три рази денно,* телєґраф, аптика.

Положенє гірске в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година дороги битої, добре утриманої.

Средства лїчницї: клїмат підальпейский, купелї зелїзисті, засібні в вільний квас вуглевий, огрівані методою Щварца (в р. 1897 видано їх 43.500).

Купелї боровінові, парою огрівані (в р. 1897 видано їх 16.400).

Купелї ґазові: з чистого квасу вуглевого.

Ц. к. заведенє гидропатичне: під проводом специялїста Дра Г. Еберса (в р. 1897 видано 12.000 процедур гидропатичних).

Питє вод мінеральних місцевих і заграничних, **Жентиця, кефір, ґімнастика лїчнича.**

Лікар здроєвий Др. Л. Копфф цїлий сезон стало ординуючий. Надто 12 лїкарів вільно практикуючих.

Проходи. Дужий великий парк смерековий знаменито удержуваний до 100 морґів простору. Близші і дальші прогульки в чудові Карпати.

Помешканя. Більше як 1500 комнат з комфортом умебльованих, з комплетною постелею, услугою, дзвінками електричними, печами і т. д. в цїнї від 60 кр. денно.

Костел католицкий і церков. Величавий **дім здроєвий,** кілька реставраций, кілька пансіонатів приватних, молочарнї, цукорнї.

Музика здроєва під проводом А. Вроньского під **21 мая.** Сталий **театр,** концерта.

Фреквенция в р. 1898 4.730 осіб.

Сезон від 15 мая до 30 вересня.

В Маю, Червию і Вересню цїни купелей, помешкань і страв в головній реставрациї знижені о 25%.

Розсилка води мінеральної від Цьвітня до Падолиста, склади у всїх більших містах в краю і за границею.

В місяци липня и серпни убогим жадні пільги, як увільненє від такс здроєвих і т. п. уділені не будуть.

На жадане уділяє обяснень

Ц. к. Заряд здроєвий в Криницї.

Перше в Галичинї Товариство для промислу хемічного

давнїйше

Спілки командитової ЮЛІЯ ВАНҐА

у Львові, улиця Косцюшка ч. 5

поручає на сезон осїнний під ґаранцією

НАВОЗИ ШТУЧНІ

Власна лябораторія. Цїни найнизші і найдогіднїйші усліва. Цїнники висилає ся на жадане.

Найсильнїйше, найвисше положене здроєвище сталеве на цїлім сьвітї, найвідповіднїйше заведенє гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до золотої Бистрицї. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послїдній стациї зелїзничій Кімполюнг численні оказиї при кождім поїздї. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки уряджений віддїл гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїніцї **проф. Вінтерніца. Лїченє молоком і жентицею.** Проспекта висилає заряд здроєвий. Питаня адресувати до лїкаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лебель.** 32

Ново отворена Аґенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569)